

A' chlàch-iarrtais

*Cuairt
fon talamh*

An teacsa William Edmonds
Na dealbhan Shelagh McNicholas
agus Robert McPhillips
A' Ghàidhlig Anna NicDhòmhnaill

STÒRLANN • ACAIR

Cuairt fon talamh

'S e latha blàth a bha ann.

Bha Yasmin, Seoc agus Iain a' cluiche
sa phàirc.

Chunnaic iad cnap beag talmhainn
fo chraobh.

“Famh-thòrr!” ars Iain.

B' fheàrr leam gun robh fios a'm dè tha
shìos fon fhamh-thòrr,” thuirt Yasmin.

“Nach iarr sinn rudeigin air a’ chloich-iarraais?” arsa Yasmin, agus thug i a’ chlach a-mach às a pòcaid.

Bha a’ chlach pinc, glas agus gorm, agus bha toll na meadhan. Chuir Iain a chorrage dhan toll.

Dhùin iad uile an sùilean an uair sin agus rinn iad cagar beag, “Aon ... dhà ... trì ... Bu mhiann leinn ... !”

Nuair a dh'fhosgail Yasmin, Seoc agus Iain
an sùilean bha iad ann an tunail fada
dorch.

“Nach i tha dorch an seo?” arsa Seoc.

“Cha toil leam e,” ars Iain.

“Saoil càit a bheil sinn?” thuirt Yasmin.

“Tha sibh aig an taigh,” chuala iad guth
ag ràdh.

Thionndaidh iad agus chunnaic iad
beathach mòr dubh le sròn fhada
phinc. 'S e famh a bha ann.

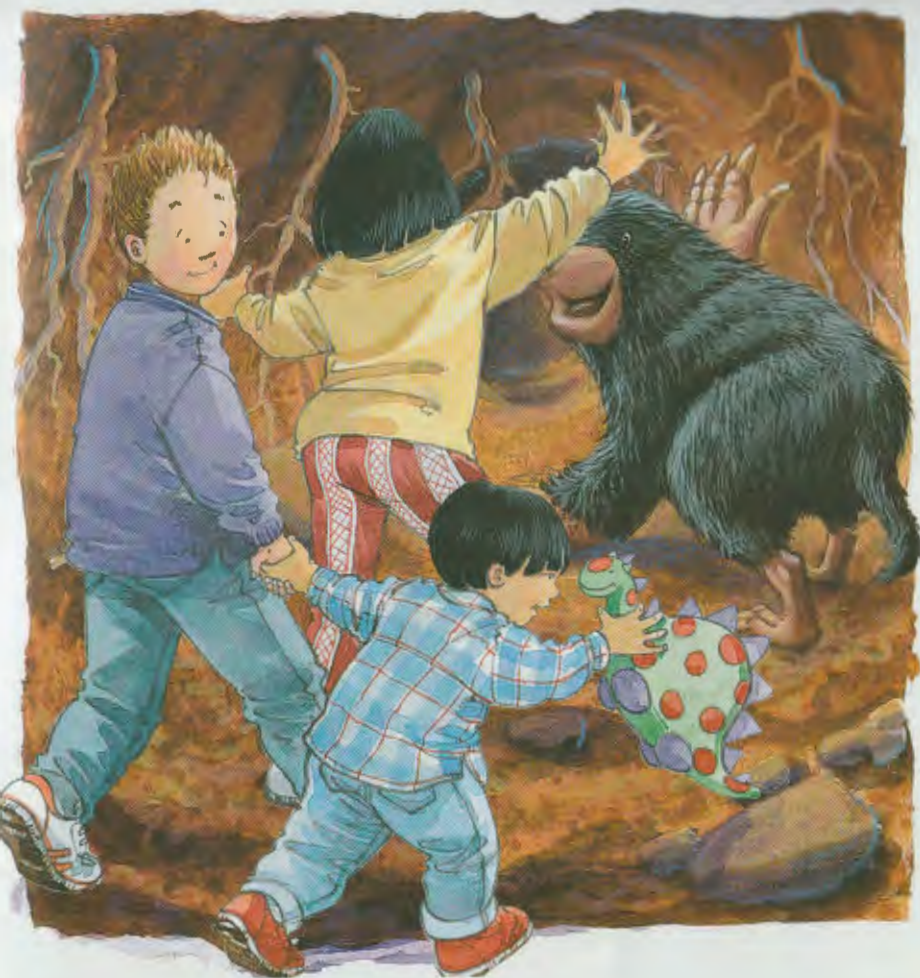
“Fàilte gum dhachaigh,” ars am fámh.

“An còrdadh boíteagan agus daolagan ribh?
Tha fios gu bheil an t-acras oirbh.”

“Cha chòrdadh, tapadh leat,” thuirt Yasmin,
“ach chòrdadh e rinn faicinn mu chuairt
do dhachaigh.”

“Leanaibh mise ma-thà. Chan eil mi
a’ faicinn ro mhath, ach cluinnidh mi gu
math.”

Lean Yasmin, Seoc agus Iain am famh
sìos an tunail fada dorch.
“Cò rinn an tunail seo?” dh’fhaighnich Iain.
“Rinn mise,” arsa Famh. “Tha mi
uabhasach math air cladhach.”

Cha robh iad air a dhol fada nuair a stad
Famh.

“Istibh!” thuirt e. “Tha mi a’ cluinntinn
rudeigin.”

“Chan eil sinne a’ cluinntinn dad,” thuirt
a’ chlann.

“Tha mise ged-tà,” arsa Famh, “agus nas
miosa na sin tha mi a’ faireachdainn
fàileadh sionnaich.”

Chlisg iad leis an eagal nuair a thàinig
sròn mhòr a’ putadh tron tunail.

“Cladhaichibh!” arsa Famh. “Cuidichibh mi
a’ dèanamh balla-dìon airson an sionnach a
chumail a-mach. Greasaibh oirbh!”
Thòisich iad a’ cladhach cho luath
's a b' urrainn dhaibh.

Ann an tiotan bha balla mòr o thaobh gu
taobh dhen tunail.

“Sgoinneil!” arsa Famh.

“Tha sinn sàbhailte on t-sionnach, ach cha
mhair sin fada.”

Thòisich Famh air tunail ùr a chladhach.

Dh'fheuch a' chlann ri cumail suas ri Fàmh,
ach bha esan a' cladhach cho luath, agus bha
an tunail cho dorch, gus mu dheireadh nach
robh iad a' faicinn sìon.

“Tha tunail eile an siud,” ars Iain.

“Tugainnibh sìos am fear seo.”

Ruith a’ chlann sìos an tunail sin.

Sìos chun nan creagan

Chaidh an tunail sìos domhainn, domhainn dhan talamh, agus aig a' bhonn bha uaimh mhòr.

“Nach stad sinn greis?” ars Iain. “Tha mise sgìth.”

“Stadaidh, stadaidh sinn greis,” thuirt Yasmin.

“Cha ruig an sionnach oirnn an seo co-dhiù.” Ach bha Seoc airson sùil a thoirt mu chuairt na h-uamha.

“Thigibh a-nall an seo,” arsa Seoc. “Tha sgàineadh mòr anns a’ chreig. Tugainnibh, thèid sinn sìos an siud.”

Shreap iad uile sìos dhan sgàineadh a bha sa chreig.

Lean iad orra a’ sreap sìos gus an do ràinig iad uaimh cus na bu mhotha.

Bha an uaimh làn chnàmhan mòra mòra.

“S e cnàimhneach a th’ ann,” arsa
Yasmin.

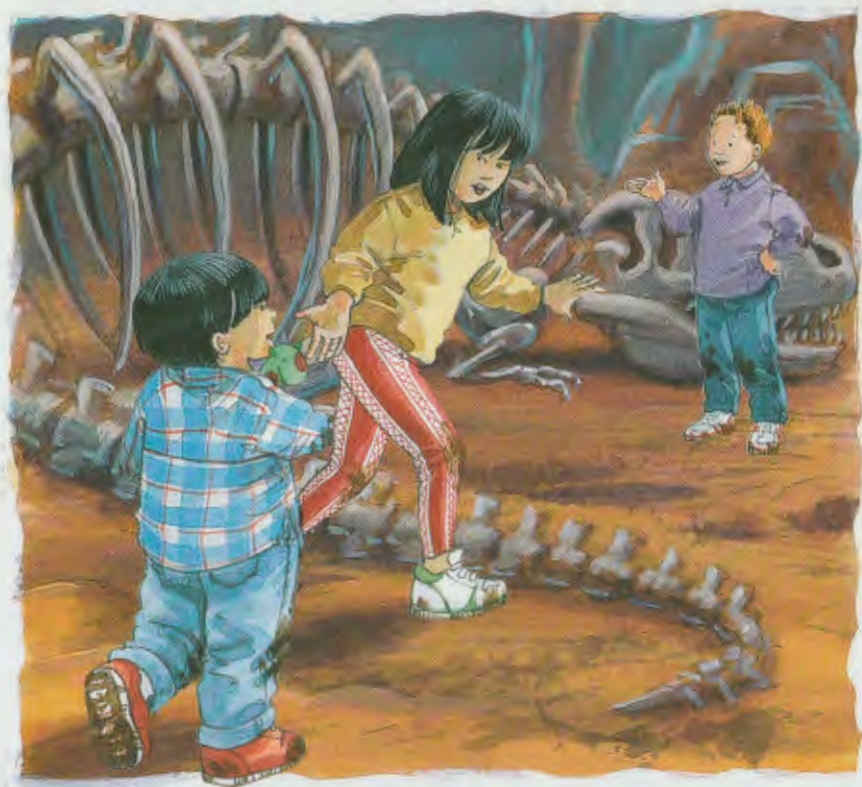
“S e cnàimhneach dìneasair a th’ ann,”
dh’èigh Seoc, “agus tha e coltach ri
Tyrannosaurus rex.”

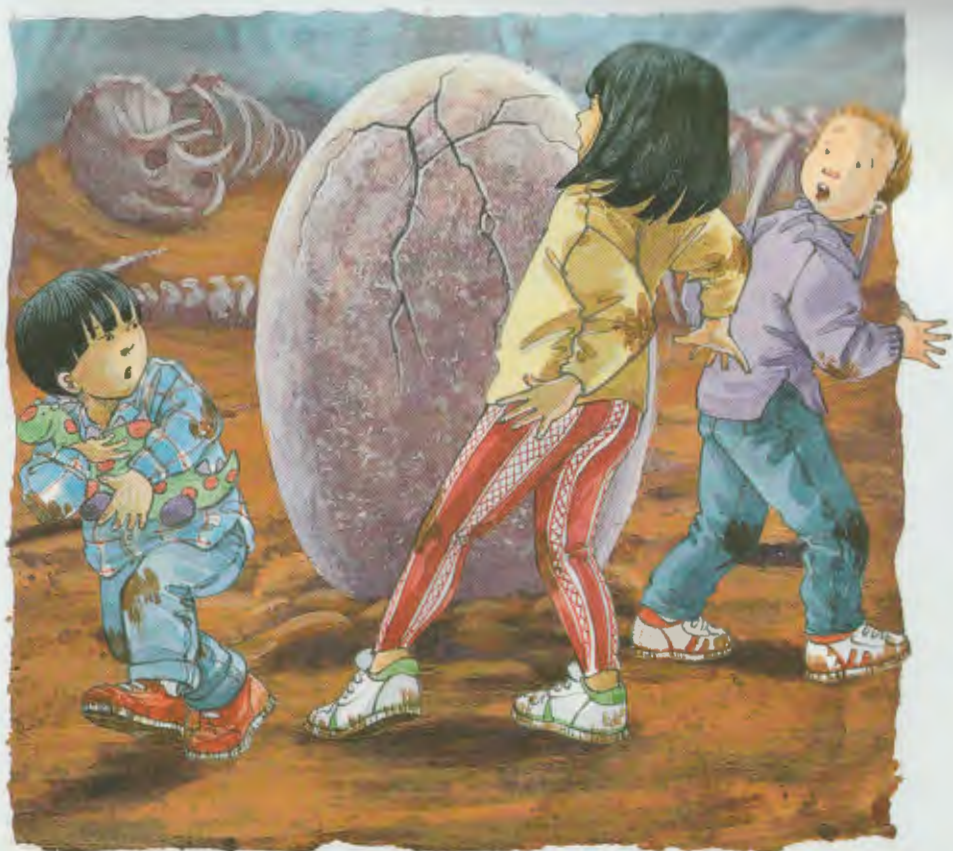
“Saoil am bi dìneasaran beòtha anns an uaimh?” dh’fhaighnich Seoc.

“Ò, cha bhi,” arsa Yasmin, “s fhada o bhàsaich na dìneasaran.”

“Chan eil ann ach seann chnàmhan,” arsa Seoc.

“Cha dèan iad cron sam bith oirnn.”

“Seall thall an siud,” ars Iain.

“Tha a’ chreag sin coltach ri ugh mòr.”

Chaidh Yasmin agus Iain a-null a choimhead.

Dìreach sa mhionaid sin bha BRAG mhòr ann.

Sgàin an t-ugh agus thòisich e a’ fosgladh.

Dh'fhàs an sgàineadh na bu mhotha agus na bu mhotha. An uair sin nochd ceann beag a-mach.

“S e isean Tyrannosaurus a th’ ann,” ars Iain.

Thuir Yasmin, “Mas e isean a th’ ann nach e fhiaclan a tha mòr.”

“Greasaibh oirbh. Mach à seo sinn!” ars Iain.

Ruith Yasmin, Seoc agus Iain a-mach
às an uaimh cho luath ris a' ghaoith.

Ruith iad sìos tunail fada dorch.

Sìos, sìos chaidh iad, agus dh'fhàs iad na bu
teotha agus na bu teotha.

“Tha mise ro theth,”
ars Iain. “Chan urrainn
dhomh ruith nas fhaide.”

Stad a' chlann agus
thòisich an talamh
a' dol air chrith.

Thòisich a' chreag fo chasan na cloinne
a' gluasad.

“Ò, dè tha tachairt?” arsa Seoc. “Feumaidh
gu bheil sinn am broinn bholcàno.”

Chaidh a' chreag suas agus thog i a' chlann
suas leatha.

Suas, suas dhìrich i, na bu luaithe agus na
bu luaithe agus na b' àirde agus na
b' àirde ...

“Dè air an t-saoghal a bha sibh a’ dèanamh?” dh’fhaighnich am màthair agus i a’ faicinn na cloinne a’ coimhead air an fhamh-thòrr.

“Dè am fuaim uabhasach a chuala mi?”

“Uill,” arsa Yasmin, “’s e stòraidh glè fhada a tha sin.”

Foillsichearan Foghlaim Heinemann
Halley Court, Jordan Hill, Oxford OX2 8EJ
earrann de Fhoghlam agus Foillseachadh Proifeiseanta Reed Earr.

OXFORD MELBOURNE AUCKLAND
IBADAN JOHANNESBURG BLANTYRE GABORONE
PORTSMOUTH NH (USA) CHICAGO

© William Edmonds 1997

A' chiad fhoillseachadh 1997
A' chiad fhoillseachadh sa Ghàidhlig 2005

A' Ghàidhlig Anna NicDhòmhnaill

2005, 2004, 2003
10 9

© na Gàidhlig Stòrlann Nàiseanta na Gàidhlig às leth nan Ùghdarrasan a tha riochdaichte air MRG. Na còraichean uile glèidhte. Chan fhaodar pàirt sam bith dhen leabhar seo ath-riochdachadh an cruth sam bith no an dòigh sam bith gun chead ro-làimh bho Stòrlann Nàiseanta na Gàidhlig/Acair.

Data Catalogadh ann am Foillseachadh an Leabharlann Bhreatainn
Gheibhear clàr-catalogaidh airson an leabhair seo bho Leabharlann Bhreatainn.

Tha William Edmonds a' dleasadh còir mhoralta airson a bhith air a chomharrachadh mar ùghdar na h-obrach seo.

Clò-bhuailte le Scotprint, Haddington.

LAGE/ISBN 0 86152 629 5